

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołania pani XXXX XXXX od decyzji Prezydenta Miasta Poznania Nr 593/2024 z 27.08.2024 r. (znak: UA-IV.6740.632.2024) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji polegającej na rozbudowie ul. Bratumiły w Poznaniu wraz z odcinkiem ul. Bożymira (do wysokości posesji nr 17):

I. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy dokumentacji budowlanej, stanowiącej załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

1) w Projekcie zagospodarowania terenu:

- stronę tytułową,
- stronę 2. (Spis treści),
- rysunek Projekt zagospodarowania terenu (rys. nr 1),
- rysunek Zbiorczy rysunek koordynacyjny uzbrojenia terenu (rys. nr 2),

2) w Tomie 1 z 1 Projekt architektoniczno-budowlany branża drogowa:

- stronę tytułową,
- stronę 3. (Spis treści),
- stronę 9. opisu technicznego

3) w Załącznikach projektu budowlanego:

- stronę tytułową.

i orzekam poprzez zatwierdzenie nowych, odpowiadających im dokumentów:

1) dla Projektu zagospodarowania terenu:

- strony tytułowej,
- strony 2. (Spis treści),
- rysunku Projekt zagospodarowania terenu (rys. nr 1),
- rysunku Zbiorczy rysunek koordynacyjny uzbrojenia terenu (rys. nr 2),

2) dla Tomu 1 z 1 Projekt architektoniczno-budowlany branża drogowa:

- strony tytułowej,
- strony 3. (Spis treści),
- stron 9. i 10. opisu technicznego,

3) dla Załączników projektu budowlanego:

- strony tytułowej,

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

- II. **Orzekam** poprzez dodanie do tabeli zawartej w punkcie VIII.5. na stronie 6. zaskarżonej decyzji następującego wiersza:

0050 Naramowice	08	23/2	przebudowa sieci elektroenergetycznej
-----------------	----	------	---------------------------------------

- III. **Uchylam** w całości punkt VIII.8. na stronie 7. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia następującego zapisu:

8. Na potrzeby związane z wykonaniem obowiązku, o którym mowa w punkcie VIII.5. decyzji, ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez:

- 8.1. Udzielenie zezwolenia na budowę lub przebudowę sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach, o których mowa w punkcie VIII.5. decyzji, na czas realizacji budowy lub przebudowy sieci, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

Jednocześnie wskazuję, że:

- na Prezydencie Miasta Poznania ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po dokonaniu budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu;
- jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, przysługuje odszkodowanie, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2024 r. poz. 1145 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o gospodarce nieruchomościami, Rozdział 5: Odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości;
- jeżeli dokonana budowa lub przebudowa sieci uzbrojenia terenu uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby Prezydent Miasta Poznania nabył, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości;
- właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót budowlanych związanych z budową lub przebudową sieci uzbrojenia terenu, a także czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii budowlanych sieci uzbrojenia terenu. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej;
- ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania stosownego wpisu w księdze wieczystej.

- 8.2. Udzielenie każdorazowemu gestorowi sieci, o której mowa w punkcie VIII.5. decyzji, zezwolenia na wykonanie czynności związanych z przebudową,

konserwacją oraz usuwaniem awarii tej sieci uzbrojenia terenu – na czas nieokreślony.

9. Nie ograniczam sposobu korzystania z nieruchomości, o których mowa w punkcie VIII.6. decyzji, dla realizacji obowiązku przebudowy innych dróg publicznych.

IV. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

W dniu 20.05.2024 r. do Urzędu Miasta Poznania wpłynął wniosek pana Michała Krügera, zwanego dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, działającego z upoważnienia pana Krzysztofa Olejniczaka, Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu, działającego jako pełnomocnik właściwego zarządcy drogi, tj. Prezydenta Miasta Poznania, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ul. Bratumiły w Poznaniu wraz z odcinkiem ul. Bożymira (do wysokości posesji nr 17). Pełnomocnik zarządcy drogi nie wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wniosek był niekompletny, w związku z czym pismem z 3.06.2024 r. wezwano Pełnomocnika zarządcy drogi do jego uzupełnienia.

Wniosek został skorygowany i uzupełniony pismem z 6.06.2024 r.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 89/24 z 25.04.2024 r., znak: DI-IV.8012.89.2024).

Odnosnie wymaganych na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz właściwego prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku sprawa dotyczy miasta na prawach powiatu, jak również zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskane opinii ww. organów nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.), zwanej dalej: Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że wniosek i załączone do niego materiały zawierały nieścisłości wskazane w niżej przywołanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- opinia Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 12.10.2023 r. (znak: MKZ-XII.4125.207.2023.ZS),
- pismo Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu z 24.04.2024 r. Nr 1432/24 (znak: CWC.R.OZ.Poz.-SLog.0732.164.2024),
- decyzja Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu z 26.03.2024 r. (znak: PZ.ZUZ.4210.96.2024.PR) udzielająca pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych i usługę wodną, zwana dalej: decyzją DZZ, wraz z zaświadczeniem z 10.05.2024 r. (znak: PZ.ZUZ.4210.96.6.2024.PR) o jej ostateczności.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z art. 11d ust. 1 pkt. 7a i 7b, 8 lit. a, b, c, ca, d, e, g, ga oraz art. 11d ust. 1 pkt 9 specustawy.

Do wniosku załączono także oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, dotyczące działek nr ewid. 23/2, 43/2, 43/9 ark. 8 oraz działek nr ewid. 66/2, 67/2 ark. 9 obr. 0050 Naramowice.

Na podstawie uzupełnionego wniosku Prezydent Miasta Poznania wszczął postępowanie administracyjne - o czym, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 28.06.2024 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 21.06.2024 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z 28.06.2024 r. umieszczonego na elektronicznej tablicy ogłoszeń i w BIP Urzędu Miasta Poznania od 2.07.2024 r. do 16.07.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 3.07.2024 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Pismem z 16.07.2024 r. pani XXXX XXXX wniosła uwagi dotyczące braku podłączenia planowanej drogi do kanalizacji deszczowej, zalewania posesji przy ul. Bożymira XX, lokalizacji chodnika bezpośrednio przy granicy działki bez zaprojektowania pasa zieleni oraz braku parkingu dla mieszkańców przy ul. Bratumiły.

Pismem z 15.07.2024 r. pani XXXX XXXX, jako właścicielka posesji przy ul. Bratumiły, wniosła o uwzględnienie pasa zieleni wzdłuż działek z przerwą na wjazd i wejście, wzniesienie chodnika względem ulicy, przesunięcie progu zwalniającego, a także o wyjaśnienie poszczególnych rozwiązań projektowych.

Pismem z 23.07.2024 r. organ I instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag złożonych przez strony postępowania.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 26.07.2024 r., szczegółowo opisując przyjęte rozwiązania projektowe i ich podstawy.

Organ I instancji dwoma pismami z 5.08.2024 r. przekazał stronom uzyskane wyjaśnienia.

Działając na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., Prezydent Miasta Poznania postanowieniem z 31.07.2024 r. zobowiązał Pełnomocnika zarządcy drogi do usunięcia braków i nieprawidłowości w projekcie zagospodarowania terenu, zwanym dalej: PZT, i projekcie architektoniczno-budowlanym, zwanym dalej: PAB, wyjaśnienia nieuwzględnienia budowy kanału technologicznego oraz opisanie w PZT zjazdów z podziałem na prywatne i publiczne.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na ww. postanowienie pismem z 5.08.2024 r., przedstawiając skorygowane i uzupełnione dokumenty projektowe oraz wyjaśniając brak konieczności budowy kanału technologicznego.

Do dnia wydania decyzji pozostałe strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Decyzją Nr 593/2024 z 27.08.2024 r. (znak: UA-IV.6740.632.2024), zwaną dalej: decyzją PMP, Prezydent Miasta Poznania udzielił zarządcy drogi - Prezydentowi Miasta Poznania - zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ul. Bratumiły w Poznaniu wraz z odcinkiem ul. Bożymira (do wysokości posesji nr 17). Decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 27.08.2024 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń UM Poznania od 29.08.2024 r. do 12.09.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 2.09.2024 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 27.08.2024 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Pismem z 16.09.2024 r. (wpływ do UM Poznania: 18.09.2024 r.) odwołanie od decyzji PMP złożyła pani XXXX XXXX (właścicielka działki nr ewid. XX/X ark. X obr. 0050 Naramowice), zwana dalej: Odwołującą, wnosząc o uchylenie decyzji PMP.

Odwołująca zarzuciła decyzji PMP naruszenie:

- art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b Pr. bud. w związku z art. 11i specustawy poprzez wydanie decyzji na podstawie projektu, w którym droga nie została zaprojektowana w sposób zapewniający odpowiednie usuwanie wody opadowej i odpadów,
- art. 7, 8 i 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy poprzez nieprzeprowadzenie dowodu, o który wnioskowała strona i w efekcie pominięcie okoliczności, które mogły mieć wpływ na ocenę inwestycji oraz przyjęcie błędnego stanu faktycznego.

Odwołująca szczegółowo opisała stan istniejący oraz wyraziła opinię, że zaprojektowany sposób odwodnienia drogi będzie niewystarczający oraz przedstawiła propozycje innych rozwiązań. Zdaniem Odwołującej organ I instancji winien pozyskać dowód w postaci sporządzonego przez jednostkę miejską zestawienia z ilością wyjazdów na ul. Bożymira XX w celu wypompowywania zalegającej wody opadowej.

Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 25.09.2024 r. (wpływ: 26.09.2024 r.).

Po wstępnej analizie akt sprawy Wojewoda Wielkopolski pismem z 10.10.2024 r. wezwał organ I instancji do ich uzupełnienia o brakujące zwrotne potwierdzenie odbioru zawiadomienia o wydaniu decyzji.

Pismem z 10.10.2024 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

1. Doprecyzowania wniosku w zakresie wskazania nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone, bowiem działka nr 23/2 ark. 8 obr. 0050 Naramowice nie została wskazane we wniosku jako nieruchomości, z której korzystanie będzie ograniczone w związku z przebudową sieci uzbrojenia terenu, podczas gdy przewidziano na niej przebudowę sieci elektroenergetycznej.
2. Ustosunkowania się do uwag wniesionych w odwołaniu oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania strony postępowania.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 20.12.2024 r.

Prezydent Miasta Poznania uzupełnił akta sprawy pismem z 16.10.2024 r. (wpływ: 21.10.2024 r.)

Pismem z 22.10.2024 r. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie wyjaśniając, że:

- Ad. 1. Wnioskuje o określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości – działki nr 23/2 ark. 8 obr. 0050 Naramowice, w związku z przebudową sieci elektroenergetycznej.
- Ad. 2. Podtrzymuje wyjaśnienia złożone na etapie postępowania prowadzonego przez organ I instancji, tzn. że odwodnienie drogi zostało zaprojektowane po długotrwałym procesie uzyskiwania warunków technicznych od właściwego operatora systemu odwodnienia Miasta Poznania. Zgodnie z warunkami technicznymi uzyskanymi w trakcie

projektowania ze spółki Aquanet cyt. „[...] dla obszaru objętego wnioskowaną inwestycją opracowana została koncepcja, która dla Aquanet Retencja jest pierwszorzędna w zakresie odwodnienia przedmiotowego obszaru. Zgodnie z ww. koncepcją odwodnienie przedmiotowej inwestycji możliwe będzie po wybudowaniu uzbrojenia: a) Sieci kanalizacji deszczowej o średnicy DN 500 mm w ul. Bratumiła (...), b) Sieci kanalizacji deszczowej o średnicy DN 800 mm w ul. Boranta (...), c) Sieci kanalizacji deszczowej o średnicy DN 800 mm w ul. Rubież (...), d) Sieci kanalizacji deszczowej o średnicy DN 1000 mm, długości ok. 860m wzdłuż drogi oznaczonej wg Mpszp 1KD-Z (...), e) Sieci kanalizacji deszczowej o średnicy DN 1400 mm, długości ok. 750 m wzdłuż drogi oznaczonej wg Mpszp 5KD-L (...).”

W związku z tym, że koszt opisanej wyżej sieci kanalizacji deszczowej to co najmniej kilka milionów złotych, zarządca drogi zdecydował o realizacji inwestycji z odwodnieniem alternatywnym częściowo przez nawierzchnię przepuszczalną - jezdnia jest zaprojektowana z kostki typu „EKO-Domino” - z dodatkowym systemem studni chłonnych. Jednocześnie ze względu na istniejące uzbrojenie podziemne brak jest miejsca na większą ilość zbiorników.

Pełnomocnik zarządcy drogi podkreślił, że powyższe rozwiązanie jest zgodne z aktualną polityką Miasta Poznania, tj. „zasadą maksymalnego zatrzymania i zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstawania, z zaleceniem stosowania rozszczelnienia projektowanych nawierzchni”.

Przyjęcie jako obligatoryjne budowy kanalizacji deszczowej odsunie realizację inwestycji na bliżej nieokreślony termin.

System studni chłonnych będzie wymagał systematycznej konserwacji i dokonywania przeglądów w celu zachowania pełnej sprawności.

Odwodnienie ulicy Naramowickiej i pozostałej części ul. Bożymira jest zagadnieniem do realizacji w ramach odrębnej inwestycji.

Po ponownym przeanalizowaniu wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, załączonej do niego dokumentacji budowlanej oraz odpowiedzi udzielonej przez Pełnomocnika zarządcy drogi pismem z 22.10.2024 r., organ II instancji pismem z 20.12.2024 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

1. Wyjaśnienia niezgodności, braków i naruszeń przepisów w zakresie PZT i PAB.
2. W zakresie zgodności z wymogami decyzji DZZ, do wyjaśnienia i uzupełnienia oznaczeń na zbiorczym rysunku koordynacyjnym uzbrojenia terenu (rys. 2 PZT).

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 10.10.2024 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 20.02.2025 r.

Pismem z 30.12.2024 r. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie, przedstawiając stosowne wyjaśnienia oraz uzupełnione i skorygowane elementy dokumentacji projektowej.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10

§ 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 4.02.2025 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB w aktach organu I instancji oraz dodatkowo wypisy z EGiB z 31.01.2025 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 28.02.2025 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 28.03.2025 r. Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 7.02.2025 r. do 4.03.2025 r., w BIP WUW w Poznaniu od 7.02.2025 r. do 21.02.2025 r. oraz w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń UM Poznania od 7.02.2025 r. do 24.02.2025 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 7.02.2025 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

Do dnia wydania niniejszej decyzji strony postępowania (w tym Odwołująca) nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji organ II instancji stwierdził, co następuje:

Decyzja PMP została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja PMP została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Prezydenta Miasta Poznania. Organ I instancji prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Dokonując kontroli decyzji PMP z punktu widzenia spełnienia wymogów art. 11f ust. 1 specustawy (treść decyzji) stwierdzono, co następuje:

- 1) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I. na stronach 1.÷2. prawidłowo ustalił wymagania dotyczące powiązania dróg z innymi drogami publicznymi.
- 2) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. na stronie 2. prawidłowo określając linie rozgraniczające teren, w tym granice pasa drogowego ul. Bratumiły oraz granice pasa drogowego innej drogi publicznej (ul. Bożymira).
- 3) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punkcie III. na stronach 2.÷3. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

- 4) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. na stronach 3.÷4. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.
- 5) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. na stronie 4. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.
- 6) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. na stronie 4. prawidłowo wskazał nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Poznania.
- 7) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII. na stronie 5. zatwierdzając PZT oraz PAB.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził braki i nieścisłości w dokumentacji budowlanej, które zostały wyjaśnione, uzupełnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne uchylenie decyzji PMP w zakresie, w jakim zatwierdza ona wybrane elementy PZT i PAB, i zatwierdzenie w to miejsce odpowiednio uzupełnionych i skorygowanych dokumentów projektowych.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi w momencie złożenia wniosku przepisami dotyczącymi projektowania dróg, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

- 8) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:
 - w punkcie VIII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
 - w punkcie VIII.2. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
 - w punkcie VIII.3. organ I instancji ustalił obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania i tymczasowych obiektów budowlanych, a także określił termin rozbiórki tych obiektów, natomiast w punkcie VIII.7. zezwolił na wykonanie obowiązku rozbiórki (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy).
 - w punkcie VIII.4. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy);
 - w punkcie VIII.5. organ I instancji ustalił obowiązek budowy lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, a w punkcie VIII.7. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, j specustawy).

Należy jednak zauważyć, że w tabeli zawartej w punkcie VIII.5. nie została uwzględniona działka nr 23/2 ark. 8 obr. 0050 Naramowice, wskazana we wniosku jako nieruchomość lub jej część objęta przebudową sieci elektroenergetycznej. W toku postępowania odwoławczego uzyskano dodatkowe wyjaśnienia Pełnomocnika zarządcy drogi w tym zakresie, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne stosowne uzupełnienie tabeli zawartej w punkcie VIII.5. zaskarżonej decyzji;

- w punkcie VIII.6. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych, a w punkcie VIII.7. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j specustawy);
- w punkcie VIII.8. organ I instancji ograniczył sposób korzystania z nieruchomości na potrzeby związane z budową lub przebudową, o których mowa w punkcie VIII.5. zaskarżonej decyzji (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i specustawy).

Z uwagi na brak zapisów dotyczących uprawnień gestorów sieci oraz uzyskane w toku postępowania odwoławczego wyjaśnienia Pełnomocnika zarządcy drogi w zakresie wskazania nieruchomości, z których korzystanie ma być ograniczone, organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie zapisów punktu VIII.8. zaskarżonej decyzji.

9) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f, h oraz art. 20a specustawy.

10) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie IX. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali.

Dokonując analizy decyzji PMP organ II instancji stwierdził, że tylko częściowo spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Poznania, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym przytoczenie uwag wniesionych przez strony postępowania oraz wyjaśnień złożonych przez Pełnomocnika zarządcy drogi i stanowisko organu w tym zakresie.

Organ I instancji wskazał również, że inwestycja nie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o udostępnianiu, jednak nie odniósł się jednak w żaden sposób do wymogów art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 tej ustawy.

W związku z powyższym organ II instancji ustalił, że wnioskodawca nie wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji. Odnośnie wymogów art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy o udostępnianiu organ II instancji uznał, że biorąc pod uwagę zakres inwestycji, polegającej na rozbudowie istniejących dróg, oraz jej lokalizację poza obszarami objętymi formami ochrony, w obrębie istniejącego układu drogowego i terenów zabudowy mieszkaniowej (istniejącej i projektowanej), przedsięwzięcie nie będzie potencjalnie

znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. W związku z powyższym brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów ustawy o udostępnianiu, aczkolwiek stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a., pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja PMP zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję PMP i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji jak i jej lokalizacja pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiejkolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany

proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez NSA w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny

i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: „Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami”.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Odnosząc się do uwag wniesionych w odwołaniu należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę, że Odwołująca powołała się na art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b Pr. bud., zgodnie z którym obiekt budowlany należy projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej. Odwołująca nie wskazała przy tym konkretnego naruszenia przepisów, w tym techniczno-budowlanych, ograniczając się do wyrażenia subiektywnej opinii odnośnie zaprojektowanego odwodnienia drogi i czynników, jakie winny być wzięte pod uwagę przy jego projektowaniu.

Wyjaśnić więc należy, że przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b Pr. bud. określa jedynie ogólne zasady, które podlegają skonkretyzowaniu w innych przepisach Pr. bud. i aktach wykonawczych, a zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym już w orzecznictwie sądów administracyjnych, ocena organu administracji architektoniczno-budowlanej, jako ściśle związana z przepisami Pr. bud., ma charakter zobiektywizowany, a więc dokonywana jest z punktu widzenia obowiązujących przepisów prawa i wyłącznie w takim zakresie, w jakim wprowadzają one określone wymagania. Innymi słowy, ocena taka musi w jednoznaczny sposób opierać się na dyspozycji konkretnych norm prawa.

Przypomnieć także należy, że zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt. 1 Pr. bud. opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z wymaganiami ustawy, ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego, obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej należy do podstawowych obowiązków projektanta. Ponadto zgodnie z art. 20 ust. 2 Pr. bud. projektant zapewnia sprawdzenie projektu architektoniczno-budowlanego oraz technicznego pod względem zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności.

W tym miejscu wypada więc zacytować stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażone w wyroku z 13.07.2021 r. (sygn. akt II OSK 2993/18): „Odpowiedzialność za merytoryczną zawartość projektu budowlanego ponoszą wyłącznie projektant oraz osoba sprawdzająca projekt (art. 20 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i ust. 4 p.b.). Organ nie ma zaś uprawnień do merytorycznego badania projektu budowlanego, w tym oceny konkretnych rozwiązań projektowych w zakresie ich zgodności z zasadami wiedzy technicznej”.

Stanowisko dotyczące kompetencji kontrolnych organów administracji architektoniczno-budowlanej, które to kompetencje nie obejmują badania zgodności projektu architektoniczno-budowlanego pod kątem zgodności z warunkami technicznymi przyjętych w nim rozwiązań projektowych i możliwości technicznych ich wykonania, jest ugruntowane w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyroki NSA z: 3.02.2017 r., sygn. akt II OSK 1323/15; 11.05.2023 r., sygn. akt II OSK 1631/20; 19.11.2024 r., sygn. akt II OSK 333/22).

W analizowanym przypadku Organy administracji architektoniczno-budowlanej obu instancji dokonały sprawdzenia przedstawionej dokumentacji budowlanej w zakresie wynikającym z art. 35 ust. 1 Pr. bud., a Pełnomocnik zarządcy drogi w toku prowadzonych postępowań udzielił dodatkowych wyjaśnień w zakresie wątpliwości dotyczących projektu i zawartych w nim rozwiązań (por. art. 20 ust. 1 pkt 3 Pr. bud.). Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, projekt budowlany został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Projekt budowlany był kompletny i został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia budowlane.

Subiektywna opinia Odwołującej odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych oraz jej przypuszczenia odnośnie wydajności zaprojektowanego systemu odwodnienia nie mogą więc stanowić podstawy do twierdzenia, że w analizowanej sprawie doszło do naruszenia przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2b Pr. bud.

III.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 7, 8 i 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy poprzez niepozyskanie i nieuwzględnienie przez organ I instancji zestawienia dotyczącego wypompowywania przez jednostkę miejską wody opadowej zalegającej na ul. Bożymira XX należy przede wszystkim wskazać na art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami. Zestawienie dotyczące ilości wody opadowej, zalegającej na nieruchomości, nie jest dokumentem wymaganym na podstawie przepisów specustawy, a żądanie jego pozyskania nie znajduje oparcia w przepisach prawa.

IV.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, organ II instancji nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ: prawidłowo zebrał materiał dowodowy, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Stronie przysługuje prawo złożenia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora

Wydziału Infrastruktury

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załącznik:

- 1) Elementy dokumentacji budowlanej - zgodnie z pkt. I. niniejszej decyzji.

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikiem),
- 2) Michał Krüger, NAP-PROJEKT Michał Krüger, Rafał Tomczak spółka cywilna,
ul. Piątkowska 87B/1, 60-648 Poznań (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 1 egz. wraz
z załącznikiem),
- 3) XXXX XXXX (jako odwołująca - bez załączników),
- 4) Aa.

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania,
plac Kolegiacki 17, 61-841 Poznań (1 egz. wraz z załącznikiem),
- 2) ZGiKM GEOPOZ (doręczenie elektroniczne, bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;
specjalista Adrianna Krańska, tel. 61 8541754, e-mail: akranska@poznan.uw.gov.pl

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00, wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji
na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679
z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.